

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem 603 00 Brno 3, Květná 15, týkající se řízení o námitce podjatosti soudců oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, rozhodujících v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. února 2015, č. j. SZPI/AI621-22/2014, vedeném pod sp. zn. 31 Ad 6/2015,

t a k t o :

Soudci oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová, **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Ad 6/2015.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované uvedeného v návěti tohoto usnesení.

[2] Krajský soud žalobkyni přípisem ze dne 21. května 2015 na č. l. 9, doručeným žalobkyni 4. června 2015, poučil o složení senátu a o možnosti namítat podjatost soudců podle § 8 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně na tuto výzvu reagovala podáním ze dne 11. června 2015, téhož dne krajskému soudu doručeným, v němž mimo jiné požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů, osvobození od soudních poplatků a uplatnila námitku podjatosti, v níž uvedla, že „*namítá podjatost všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení s návrhem na jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom v této věci a předložení věci k rozhodnutí podle § 12 odst. 1 o. s. ř., neboť věc musí být přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože jinak opět reálně brozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.*“

[3] K žalobkyní vznesené námitce podjatosti soudci oddělení správního soudnictví krajského soudu, JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr.

Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová, shodně uvedli, že se necítí být podjatí a k účastníkům ani k projednávané věci nemají žádný vztah. S tímto vyjádřením byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o uplatněné námitce podjatosti.

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s., *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Podle odst. 5 téhož ustanovení, *účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Rozhodování o věci nestranným a nezávislým soudcem je jedním z pilířů práva na spravedlivý proces. Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezáujatosti soudce v konkrétním případě. K vyloučení soudce může v zásadě dojít teprve tehdy, pokud je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. července 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, dostupný na nalus.usoud.cz nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. dubna 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz).

[7] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však *nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[8] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah

pokračování

ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a ani žalobkyně žádné takové okolnosti neuvádí.

[9] Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení výše jmenovaných soudců krajského soudu z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 31 Ad 6/2015 nejsou dány. Žalobkyně totiž neuvádí žádný konkrétní důvod ani skutečnost, ze které by bylo možné podjatost uvedených soudkyň dovodit. Namítá toliko, že hrozí další pokračování v nikoli nezávislém, nestranném, odborném a spravedlivém rozhodování soudů, aniž by však namítala některý z výše uvedených zákonných důvodů pro jejich vyloučení.

[10] Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah námitky podjatosti žalobkyně za to, že důvodem jejího návrhu na vyloučení soudců krajského soudu je patrně nespokojenost s jejich předchozí rozhodovací činností. To však nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení žalobce o nespravedlnosti vedení řízení. K tomu, aby účastník brojil proti tvrzené nesprávnosti postupu soudu, však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobkyně na věc pak s podjatostí soudce nemá nic společného. V § 8 odst. 1 s. ř. s. je ostatně výslovně uvedeno, že důvodem pro vyloučení soudce nemůže být jeho postup v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[11] Z naposledy uvedeného ustanovení s. ř. s. sice vyplývá, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o rozhodování v totožné věci u soudu nižší instance nebo u správního orgánu. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. března 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

[12] Lze tedy uzavřít, že námitka podjatosti žalobkyně neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření shora jmenovaných soudců správního úseku krajského soudu, neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývaly ani ze soudního spisu.

[13] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů podjatost soudců oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové pro rozhodování ve věci žalobkyně vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 31 Ad 6/2015 neshledal, a proto rozhodl tak, že nejsou z projednávání a rozhodování této věci vyloučeni.

[14] Vzhledem k výše uvedenému závěru Nejvyšší správní soud neshledal ani důvod pro přikázání věci jinému krajskému soudu ve smyslu § 9 odst. 1 s. ř. s., jehož se žalobkyně domáhala.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu